

Γ. Κονδύλη & Όθωνος 1, Μαρούσι | 210 61 24 000
www.akadimos.gr | fb:@akadimos.marousi | tw:@Akadimos

Εισηγήτρια: Ηλιοπούλου Λυδία

Ημερομηνία: 19/2/2022

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Κείμενο Ι

Δεν κλαίω για τους νέους

Ένας κλαυθμός πλανιέται πάνω από την Ελλάδα, όχι μόνο πάνω, και κάτω και παντού. Ένας σχεδόν υποχρεωτικός θρήνος, για τη νέα γενιά που βρίσκεται σε αδιέξοδο. Σε χορός αρχαίας τραγωδίας με βραχνές φωνές μας καλούν ομιλίες και άρθρα να βγούμε να κλαίμε, να οικτίρουμε και να στηθοδερνόμαστε για τα καημένα τα παιδιά μας που δεν έχουν καμία προοπτική. Έχω τρία παιδιά κι αισθάνομαι περίεργα. Πρέπει να νιώθω τύψεις που τα γέννησα; Καλά, αυτό εννοείται, κάθε μάνα νιώθει τύψεις που έκανε παιδιά στον δύσκολο αυτό κόσμο, ούτως ή άλλως. Σε κρίση ή σε ανάπτυξη, κάθε μάνα είναι ένοχη και προσπαθεί να εξαγοράσει το σφάλμα της, γιατί δεν μπορεί να βοηθήσει τα παιδιά σε όλη τη ζωή τους. Αλλά πόσο πια να δείχνει την ενοχή; Και με τι τρόπο να τη δείχνει;

Για σταθείτε δηλαδή, τα παιδιά είναι νέα, είναι δυνατά, είναι γερά, αντέχουν στο κρύο και στην αγρύπνια. Θα δουλέψουν, κι αν δεν βρουν τη δουλειά που θέλουν, θα βρουν άλλη. Ελπίζω ότι τα διδάξα να μη φοβούνται τη δουλειά και την προσπάθεια. Αν δεν βρίσκουν τίποτε, θα πάνε μετανάστες. Είναι ήδη χιλιάδες στην Ευρώπη, μετανάστες κανονικοί, με χαρτιά, νόμιμοι, σε χώρες με καλύτερη ζωή, με ωραίες δουλειές, όχι κυνηγημένοι όπως οι Ασιάτες που έρχονται εδώ με κίνδυνο της ζωής τους. Είναι σκληρό να πρέπει να φεύγεις από τη χώρα σου, αλλά και σ' αυτούς που μένουν η χώρα είναι σκληρή με τρόπο που εμείς οι μεγάλοι τον έχουμε ξεχάσει, ή τον θεωρούμε αυτονόητο. Είναι σκληρό να έχεις σπουδάσει και διδαχτεί πόσο σπουδαία είναι η αξιοκρατία κι ύστερα, όταν φτάνει η ώρα να εργαστείς, να πρέπει να δεχτείς άλλα. Να πρέπει να δεχτείς άγραφους νόμους κυκλωμάτων που έχουν φτιάξει παλιές, αγράμματα, ανίκανες συμμορίες. Να πρέπει να δεχτείς τη διαφθορά, την οικογενειοκρατία κι αυτό να θεωρείται εξασφάλιση και εγγύηση εισοδήματος.

Πολύ πριν την κρίση έφευγαν οι νέοι από την Ελλάδα ακριβώς επειδή είχαν σπουδάσει και δεν μπορούσαν να ανεχτούν το άρρωστο κλίμα αναξιοκρατίας σε πολλά επαγγέλματα. Ίσως να είναι και πολλοί αυτοί που σπουδάζουν και θέλουν καλύτερη ζωή, περισσότεροι από όσους μπορεί να θρέψει η χώρα, αλλά ίσως και να μην μπορούσαν οι διαμορφωμένες ιεραρχίες να αντέξουν τους καλύτερους.

Τα νιάτα είναι μια ηλικία δύσκολη ούτως ή άλλως. Δύσκολο να βρεις δουλειά, δύσκολο να βρεις ταίρι. Αλλά δεν γίνεται να θρηνούμε για τα παιδιά. Είναι αντιπαιδαγωγικό. Έχουν να ζήσουν μια ζωή και τους χρειάζονται όλα τα κουράγια. Δεν ενδιαφέρονται για την κλάψα μας. Η δική μας κλάψα τα ευνουχίζει και τα φοβίζει. Πώς θα αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις και τις δυσκολίες μετά; Πώς θα κάνουν τα λάθη τους; Μόνο δικό μας προνόμιο ήταν τα λάθη;

Πιστεύω πως η ελληνική υπερπροστατευτική οικογένεια καταστρέφει όχι μόνο τα παιδιά της αλλά και τα πάντα γύρω της. Στην απελπισμένη, την υστερική προσπάθεια εξασφάλισης των παιδιών οι γονείς τα συνηθίζουν να μην υπολογίζουν τίποτε, να μη χαίρονται το

κοινωνικό περιβάλλον και να μην το σέβονται, να μην εκτιμούν αυτά που έχουν και συνέχεια να αγχώνονται από τη ζήλια για διάφορους που τα καταφέρνουν καλύτερα επειδή είναι πιο καπάτσοι, δηλαδή ξέρουν καλύτερα τους κώδικες κάποιας μαφίας που εκείνοι αγνοούν.

Αντί να θρηνούμε καλύτερα να δημιουργούσαμε συνθήκες σαν αυτές που μαθαίνουν τα παιδιά ότι αξίζουν, συνθήκες ζωής βασισμένες στο σεβασμό σε γνωστούς νόμους, όχι σε κάποιους μυστήριους κώδικες πιάτσας, συνθήκες ισότητας ευκαιριών και αξιοκρατίας, όχι κόλπα και απάτες και μέσα και δόντια και βολέματα, συνθήκες που θα τους επέτρεπαν να ελπίζουν ότι μπορούν να συνεννοηθούν με τον κόσμο στη γλώσσα που μαθαίνουν. Αυτό θα ήταν η μεγαλύτερη εξυπηρέτηση.

Δαμιανίδα Άννα, protagon.gr

Κείμενο ΙΙ

Ύμνος της Νιότης

Με της άνοιξης τον ήλιο
μόλις σκάει απ' το βουνό,
ήλιος κι άνοιξη κινάμε
για έναν κόσμο αυριανό.
Η μελλούμενη ανθρωπότητα
είμαστε τα νιάτα. Ορτοί
για το θρίαμβο της Αλήθειας
μ' οδηγό την Αρετή.
Σε στεριά και σε πελάγη
με χαρά και μ' εμπνοή
με τα μπράτσα, με το πνέμα
πλάθουμε τη νέα ζωή!
Σε μια λεύτερη πατρίδα
δίχως άλυσες, ντροπή,
σκέψη λεύτερη και λόγος
θέληση και προκοπή.
Κι όμοια λεύτερη όλ' η πλάση
στον αγώνα του καλού, χίλιοι τόποι,
χίλιοι τρόποι,
χίλια θάματα παντού.
Ν' ανεβάζουμε όσο πάει
μ' ολοφώτεινα φτερά
την ανθρώπινη αξία
πιο ψηλά κάθε φορά.

Κώστας Βάρναλης

Θέματα

A1. Να αποδώσετε με συνοπτικό τρόπο (60-70 λέξεις) το περιεχόμενο των τριών πρώτων παραγράφων του Κειμένου Ι.

Μονάδες 15

B1. Ποια πιστεύετε ότι είναι η πρόθεση της αρθρογράφου στην πέμπτη παράγραφο («Πιστεύω πως η ελληνική κοινωνία... εκείνοι αγνοούν») του Κειμένου Ι; Πώς υπηρετεί την πρόθεση αυτή ο τρόπος με τον οποίο επέλεξε να αναπτύξει την παράγραφο;

Μονάδες 10

B2. Να επαληθεύσετε ή να διαψεύσετε σύμφωνα με το Κείμενο Ι, τις παρακάτω προτάσεις γράφοντας δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί σε κάθε πρόταση τη λέξη Σωστό ή Λάθος.

α. Η αρθρογράφος επικρίνει το κλίμα απαισιοδοξίας που υπάρχει στην κοινωνία μας για το μέλλον των νέων.

β. Πολλοί νέοι μετανάστευαν εξαιτίας των αναξιοκρατικών όρων εργασίας ακόμα και σε εποχές ευμάρειας.

γ. Το κλίμα υπερπροστασίας που χαρακτηρίζει τις ελληνικές οικογένειες είναι ευεργετικό για τους νέους.

δ. Η ώριμη γενιά οφείλει να δημιουργήσει συνθήκες ζωής που συνδέονται με τον σεβασμό.

Μονάδες 8

B3. α) Να αιτιολογήσετε τη χρήση του α' ενικού και πληθυντικού προσώπου στο Κείμενο Ι, εντοπίζοντας τρία χωρία για την κάθε περίπτωση.

Μονάδες 12

β) Ποιον τρόπο και ποια μέσα πειθούς χρησιμοποιεί η αρθρογράφος στη δεύτερη παράγραφο του κειμένου;

Μονάδες 10

Γ. Ποιο είναι το βασικό θέμα του ποιήματος; Να γράψετε την προσωπική σας άποψη πάνω σε αυτό και να εξηγήσετε τη χρήση του α' πληθυντικού προσώπου. (150-200 λέξεις)

Μονάδες 15

Δ. Εν μέσω κρίσης, ακούγεται συχνά πως είναι ανώφελο να σπουδάζουν οι νέοι, εφόσον σε κάθε περίπτωση τους περιμένει η ανεργία. Για ποιους λόγους πρέπει οι νέοι να υιοθετήσουν αγωνιστική στάση στη ζωή και με ποια εφόδια θα ανταποκριθούν στις προσδοκίες που επενδύονται πάνω τους. Αξιοποιώντας υλικό από το κείμενο, να αναπτύξετε τις απόψεις σας σε ένα αποδεικτικό δοκίμιο 350 περίπου λέξεων.

Μονάδες 30